

DECIZIE

09 iunie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței
Judecători

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

examinînd recursul declarat de Chetrean Tatiana, în pricina civilă la cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Vistortedar”, Druguș Zinaida cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului,

împotriva încheierii Curții de Apel Chişinău din 22 martie 2016, prin care a fost aplicat sechestrul în limita revendicărilor din acțiune,

CONSTATĂ:

La 04 iunie 2015, debitorul SRL „Vistortedar” s-a adresat cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de propria persoană, invocînd drept temeii incapacitatea de plată a datoriei față de bugetul de stat în sumă de 287 900,60 lei.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chişinău din 08 septembrie 2015, s-a admis cererea introductivă depusă de SRL „Vistortedar” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de propria persoană. S-a constatat insolabilitatea debitorului SRL „Vistortedar” și s-a intentat procedura de insolabilitate față de SRL „Vistortedar”. S-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea SRL „Vistortedar”. S-a desemnat în calitate de lichidator al SRL „Vistortedar” - Zinaida Druguș, deținătoarea autorizației nr.100 din 14 ianuarie 2015.

La data de 16 noiembrie 2015, lichidatorul SRL „Vistortedar”, Zinaida Druguș, în temeiul art. 248 al Legii insolabilității, a depus în instanța de insolabilitate o cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Vistortedar” și anume a administratorului Tatianeii Chetrean cu încasarea sumei de 1 273 548,67 lei pentru acoperirea unei părți din creanțele creditorilor și a cheltuielilor procesului de faliment.

Totodată, lichidatorul SRL „Vistortedar”, Zinaida Druguș a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile personale ale Tatianeii Chetrean în limita revendicărilor din acțiune.

Prin încheierea Curții de Apel Chişinău din 22 martie 2016, a fost admisă cererea lichidatorului SRL „Vistortedar” în proces de lichidare, Druguș Zinaida privind aplicarea măsurilor de asigurare, fiind dispusă aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile ce aparțin Tatianeii Chetrean, IDNP 0970603549946 în limita revendicărilor din acțiune 1 273 548,67 lei.

În motivarea încheierii, instanța de insolabilitate a invocat prevederile art. 1 alin. (4) și 249 alin. (1) din Legea insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, art. 174 alin. (1), 175 alin. (1) lit. a) și 176 alin. (2) CPC, concluzionînd că neluarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea eventualei hotărîri de atragere la

răspundere subsidiară.

Considerînd ilegală încheierea instanței de insolvență, la 04.04.2016, Chetrea Tatiana a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 22.03.2016 și remiterea cauzei pentru examinare în fond.

În motivarea recursului recurenta a invocat ilegalitatea încheierii recurate, menționînd că instanța de insolvență nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

În speță, a menționat că cerința de aplicare a asigurării acțiunii nu conține motive care să argumenteze necesitatea aplicării acestor măsuri.

La 10.05.2016, lichidatorul SRL „Vistortedar”, Druguș Zinaida a depus referință pe marginea recursului declarat, prin care și-a manifestat dezacordul cu argumentele acestuia și a solicitat respingerea lui ca neîntemeiat.

Potrivit art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Potrivit art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

După cum rezultă din materialele dosarului, Curtea de Apel Chișinău a emis încheierea recurată la 22.03.2016 (f.d. 34).

Cererea de recurs a fost depusă de Chetrea Natalia la 04.04.2016 (f.d. 44).

Prin urmare, Colegiul conchide că recursul este depus în termenul de atac.

Potrivit art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Însă, deși CPC prevede un termen de 3 luni pentru examinarea recursului împotriva încheierii, urmează a fi aplicate prevederile art. 8 alin.(3) din Legea insolvenței, recursul examinîndu-se în termen de 60 de zile (2 luni) de la înregistrarea dosarului în instanța de recurs.

Studiind materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și posibil de a fi respins cu menținerea încheierii recurate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural și cu aprecierea completă a tuturor probelor și a circumstanțelor cauzei referitoare la asigurarea acțiunii – motiv pentru care de către Colegiu este considerată legală și întemeiată.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

Reglementări similare conțin și prevederile art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, potrivit cărora procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Astfel, la 16 noiembrie 2015, lichidatorul SRL „Vistortedar”, Druguș Zinaida, a depus o cerere privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de

conducere a debitorului SRL „Vistortedar”, Chetrea Tatiana, Gargaun Galina și Balan Igor, cu suma de 1 273 548,67 lei, solicitînd totodată și aplicarea măsurilor de asigurare pe bunurile personale ale pîrîților.

Ulterior, lichidatorul Druguș Zinaida a renunțat la cererea de atragere la răspundere subsidiară a asociaților Galina Gargaun și Balan Igor, cerință admisă de instanța de insolabilitate și încetat procesul în această parte.

Potrivit art. 248 alin. (1) al Legii insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, dacă în cadrul procesului sînt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolabilității/lichidatorului instanța de insolabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni:

- a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;
- b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;
- c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului;
- d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate;
- e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire și a ștampilei;
- f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;
- g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori;
- h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolabilitate conform prevederilor art.14;
- i) comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului.

(6) În toate cazurile, asupra acțiunii prevăzute la alin. (1), instanța de insolabilitate se pronunță prin hotărîre, care poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea.

Potrivit art. 249 alin. (1) al legii citate, odată cu cererea formulată conform art. 248, administratorul insolabilității/lichidatorul sau, după caz, comitetul creditorilor poate cere instanței de insolabilitate să instituie măsuri asigurătorii asupra bunurilor din patrimoniul persoanelor urmărite conform art. 248. Cererea de măsuri asigurătorii poate fi formulată și ulterior introducerii acțiunii prevăzute la art. 248.

După cum rezultă din materialele cauzei, în motivarea încheierii, instanța de insolabilitate a invocat prevederile art. 174 alin. (1), 175 alin. (1) lit. a) și 176 alin. (2) CPC, concluzionînd că neluarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea eventualei hotărîri de atragere la răspundere subsidiară.

În conformitate cu prevederile art. 174 alin. (1) CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești.

Potrivit art. 175 alin. (1) lit. a) CPC, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

Potrivit art. 176 alin. (2) CPC, sechestrarea bunurilor se efectuează în limita valorii revendicărilor din acțiune.

Pornind de la prevederile legale evocate supra, Colegiul conchide că instanța de insolabilitate corect a aplicat cadrul legal, or, măsura de asigurare prin sechestrul a fost aplicată asupra bunurilor mobile și imobile ale pârtei Chetrea Tatiana în limita valorii revendicărilor din acțiune – 1 273 548,67 lei.

În același timp, potrivit art. 177 alin. (1) CPC, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Astfel, deși cererea de atragere la răspundere subsidiară în baza căreia s-a emis încheierea recurată nu conține nici un argument vizavi de necesitatea aplicării măsurilor de asigurare, în ședința de judecată, solicitanta Druguș Zinaida a invocat necesitatea aplicării acestei măsuri prin prisma prevenirii imposibilității executării eventualei hotărâri de admitere a acțiunii, având în vedere că valoarea acesteia este impunătoare (f.d. 32).

În acest sens, Colegiul apreciază critic afirmația recurentei cum că cerința de aplicare a asigurare a acțiunii nu conține motive care să argumenteze necesitatea aplicării acestor măsuri.

Instanța de recurs reține că la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanțele vor verifica: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii; dacă există *periculum in mora* (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Prin urmare, măsurile de asigurare reprezintă acțiuni procesuale cu caracter temporar, menite să asigure executarea unui eventual act judecătoresc de dispoziție sau, după caz - arbitrar.

Or, cererea de atragere la răspundere subsidiară și din copiile înscrisurilor anexate la aceasta, rezultă că lichidatorul SRL „Vistortedar”, Druguș Zinaida pretinde fostului administrator al debitorului, Chetrea Tatiana că i-ar fi imputabilă apariția stării de insolabilitate a SRL „Vistortedar” și solicită încasarea de la ultima a sumei de 1 273 548,67 lei pentru acoperirea unei părți din creanțele creditorilor și a cheltuielilor procesului de faliment.

Prin urmare, obiectul litigiului în speță constituie încasarea unei sume de bani, iar neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar putea crea dificultăți sau ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri de admitere a acțiunii.

Mai mult ca atât, măsura de asigurare a acțiunii are un caracter provizoriu, impunând anumite limite exercițiului drepturilor pârtei cu privire la bunurile asupra cărora se solicită aplicarea sechestrului, fiind reglementată în scopul evitării producerii unor pagube iremediabile drepturilor SRL „Vistortedar” în proces de lichidare, pagube care pot fi provocate de imposibilitatea punerii în executare a eventualei hotărâri judiciare de admitere a cererii de atragere la răspundere subsidiară, în raport cu obiectul și valoarea acțiunii.

În acest sens, Colegiul conchide că instanța de insolabilitate corect a statuat că asigurarea acțiunii în speță corespunde scopului legitim și este proporțională, adică ingerințele în drepturile pârtei sunt echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului.

În contextul dat, Colegiul conchide că argumentele invocate de recurent nu se încadrează în temeiurile de casare a încheierii recurate, motiv pentru care recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat cu menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge recursul declarat de Chetreaș Tatiana.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016, în pricina civilă la cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Vistortedar”, Druguș Zinaida cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea